Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1037 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 8 юни 2016 година

относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз

(кодифициран текст)

(ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 55)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕС) 2017/2321 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година	L 338	1	19.12.2017 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1037 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 8 юни 2016 година

относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз

(кодифициран текст)

Член 1

Принципи

1. Изравнително мито може да бъде налагано с цел компенсиране на всяка субсидия, която е била предоставена пряко или косвено за изработката, производството, износа или превоза на продукт, чието допускане за свободно обращение в Съюза причинява вреда.

2. Независимо от параграф 1, когато продуктите не се внасят директно от държавата на произход, а се изнасят за Съюза от междинна държава, разпоредбите на настоящия регламент се прилагат изцяло и когато е целесъобразно, сделката или сделките се считат за състояли се между държавата на произход и Съюза.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

а) продуктът се счита за субсидиран, ако се ползва от подлежаща на изравняване субсидия по смисъла на членове 3 и 4. Тази субсидия може да бъде предоставяна от правителството на държавата на произход на вносния продукт или от правителството на междинната държава, от която продуктът се изнася за Съюза, обозначавани за целите на настоящия регламент като„държава на износ“;

б) „правителство“ означава държавен или публичен орган на територията на държавата на произход или износ;

в) „сходен продукт“ означава продукт, който е идентичен, тоест еднакъв във всички отношения с разглеждания продукт, или при липсата на такъв продукт, на друг продукт, който въпреки че не е подобен във всички отношения, притежава характеристики, които наподобяват в много голяма степен тези на разглеждания продукт;

г) „вреда“, освен ако не е предвидено друго, означава съществена вреда за промишлеността на Съюза, опасност от причиняване на съществена вреда за промишлеността на Съюза или съществено забавяне на създаването на такава промишленост, и се тълкува в съответствие с разпоредбите на член 8.

Член 3

Определение за субсидия

Счита се, че съществува субсидия, ако:

1. а) е налице финансово участие от страна на правителството в държавата на произход или износ, т.е. когато:

▼B

i) правителствената практика включва директно прехвърляне на средства (например безвъзмездни помощи, заеми, вливане на капитал), потенциални директни прехвърляния на средства или пасиви (например гаранции по заеми);

ii) правителството се е отказало или не е събрало приходи, които обичайно са дължими (например фискални стимули като данъчни кредити). Във връзка с това освобождаването на изнасяния продукт от мита или данъци, с които се облага сходният продукт, когато е предназначен за местно потребление, или опрощаването на тези мита или данъци до стойност, която не превишава фактически начислената стойност, не се счита за субсидия, ако освобождаването е предоставено в съответствие с разпоредбите на приложения I, II и III;

iii) правителството предоставя стоки или услуги, които не са част от общата инфраструктура, или купува стоки;

iv) правителството:

— извършва плащания към финансиращ механизъм, или

— упълномощава или възлага на частен орган да изпълнява една или повече от функциите, изброени в подточки i), ii) и iii), които обикновено се упражняват от правителството, като практиката в действителност не се отличава от практиките, които обичайно се следват от правителствата;

или

б) е налице каквато и да е форма на подпомагане на доходите или ценова подкрепа по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г.; и

2. по този начин е реализирана полза.

Член 4

Подлежащи на изравняване субсидии

1. Субсидиите са предмет на изравнителни мерки единствено ако са специфични по смисъла на параграфи 2, 3 и 4.

2. За да се определи дали една субсидия е специфична за дадено предприятие, промишленост или група от предприятия или отрасли на промишлеността (наричани по-нататък „определени предприятия“) в рамките на компетентността на предоставящия орган, се прилагат следните принципи:

а) субсидията е специфична, ако предоставящият орган или законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, изрично ограничават достъпа до субсидията до определени предприятия;

б) субсидията не е специфична, ако предоставящият орган определи или в законодателството, съгласно което действа предоставящият орган, са определени обективни критерии или условия за правото на получаване на субсидията и за нейния размер, доколкото правото на получаване възниква автоматично и критериите и условията се спазват стриктно;

▼B

в) ако, независимо от всяка констатация на липса на специфичност, която произтича от прилагането на установените в букви а) и б) принципи, са налице причини да се счита, че субсидията може в действителност да е специфична, може да бъдат взети предвид и други фактори. Такива фактори са: използването на програма за субсидиране от страна на ограничен брой определени предприятия; преобладаващото използване от страна на определени предприятия; предоставянето на непропорционално голяма по размер субсидия на определени предприятия; начинът, по който се упражнява правомощието за преценка от предоставящия орган при вземането на решение за предоставяне на субсидия. В тази връзка се взема по-специално предвид информацията за честотата, с която се отказват или одобряват исканията за субсидии, както и мотивите за съответните решения.

За целите на буква б) „обективни критерии или условия“ са критериите или условията, които са неутрални, не са в полза на определени предприятия за сметка на други, и които имат икономически характер и се прилагат хоризонтално, като например брой работници или служители или мащаб на предприятията.

За да могат да бъдат контролирани, критериите или условията трябва да бъдат ясно определени в законов, подзаконов акт или друг официален документ.

При прилагането на първа алинея, буква в) се взема предвид степента на диверсификация на икономическите дейности в рамките на района на компетентност на предоставящия орган, както и продължителността на действие на програмата за субсидиране.

3. Специфична е субсидията, която е ограничена до определени предприятия, разположени в даден географски район в рамките на компетентността на предоставящия орган. Определянето или промяната на общоприложимите данъчни ставки от всички нива на правителството, които имат правомощия за това, не се счита за специфична субсидия за целите на настоящия регламент.

4. Независимо от параграфи 2 и 3 следните субсидии се считат за специфични:

а) субсидии, които зависят, правно или фактически, само или като едно от няколко други условия от извършването на износа, включително изброените в приложение I;

б) субсидии, които зависят само или като едно от няколко други условия от използването на местни стоки пред вносни стоки.

За целите на буква а) субсидиите се считат за фактически зависими от извършването на износа, когато фактите показват, че предоставянето на субсидията, без да е обвързано юридически с осъществяването на износа, е фактически обвързано с действителния или очакван износ или постъпленията от износа. Наличието на експортна субсидия по смисъла на настоящата разпоредба не може да се приеме единствено въз основа на факта, че субсидията е предоставена на предприятия, които изнасят.

▼B

5. Всяко констатиране на специфичност съгласно разпоредбите на настоящия член се обосновава ясно с помощта на преки доказателства.

Член 5

Изчисляване на размера на подлежащата на изравняване субсидия

Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се изчислява чрез ползата за получателя, ако се установи, че такава съществува през разследвания за субсидиране период. Обичайно този период е последната счетоводна година на получателя, но може да е и всеки друг период, който е не по-кратък от шест месеца преди започването на разследването, за което има надеждни финансови и други относими данни.

Член 6

Изчисляване на ползата за получателя

По отношение на изчисляването на ползата за получателя се прилагат следните правила:

а) счита се, че придобиването на капиталово участие от държавата не води до полза, освен ако инвестицията може да се разглежда като несъвместима с обичайната инвестиционна практика (включително предоставянето на рисков капитал) на частни инвеститори на територията на държавата на произход и/или износ;

б) счита се, че заем от правителството не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието заемополучател заплаща за него, и стойността, която би платило в действителност за подобен търговски заем при пазарни условия. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности;

в) счита се, че държавна гаранция по заем не води до полза, освен ако има разлика между стойността, която предприятието, получаващо гаранцията, заплаща за гарантирания от правителството заем, и стойността, която би платило за подобен търговски заем без държавна гаранция. В този случай ползата е равна на разликата между тези две стойности при отчитане на евентуалните разлики в таксите;

г) счита се, че предоставянето на стоки или услуги или закупуването на стоки не води до полза, освен ако предоставянето е извършено срещу по-ниско от адекватното възнаграждение или покупката е извършена срещу по-високо от адекватното възнаграждение. Адекватността на възнаграждението се определя в зависимост от преобладаващите пазарни условия за въпросния продукт или услуга в държавата на предоставяне или покупка, включително цена, качество, наличност, възможности за маркетинг, транспортиране и други условия на покупката или продажбата.

▼B

Ако в държавата на предоставяне или покупка няма такива преобладаващи пазарни параметри и условия за въпросния продукт или услуга, които да могат да се използват като подходящи бази за сравнение, се прилагат следните правила:

i) параметрите и условията, които преобладават в засегнатата държава, се коригират на базата на действителни разходи, цени и други фактори, които са на разположение в засегнатата държава, с подходяща по размер корекция, която отразява нормалните пазарни параметри и условия; или

ii) когато това е целесъобразно, се използват параметрите и условията, преобладаващи на пазара на друга държава или на световния пазар, които са достъпни за получателя.

Член 7

Общи разпоредби за изчисляването

1. Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се определя за единица субсидиран продукт, който се изнася за Съюза.

При определянето на този размер следните елементи могат да бъдат приспаднати от общата субсидия:

а) всяка такса за кандидатстване или други разходи, които са били необходими за получаването на правото на субсидия или за получаването на същата;

б) експортните такси, митата или другите налози, събирани при износа на продукта за Съюза, които са специално предназначени за компенсиране на субсидията.

Когато заинтересована страна поиска приспадане, тя трябва да докаже, че искането е мотивирано.

2. Когато субсидията не е обвързана с изработените, произведените, изнесените или превозваните количества, размерът на изравнителната субсидия се определя чрез отнасяне на общата стойност на субсидията по подходящ начин към равнището на производството, продажбите или износа на съответните продукти през разследвания за субсидиране период.

3. Когато субсидията може да бъде свързана с настоящо или бъдещо придобиване на дълготрайни активи, размерът на подлежащата на изравняване субсидия се изчислява чрез разпределянето и за период, който съответства на нормалната амортизация на тези активи в засегнатата промишленост.

Така изчисленият размер, който се отнася за разследвания период, включително размерът, който се формира за дълготрайните активи, придобити преди този период, се разпределя съгласно параграф 2.

Когато активите не подлежат на амортизация, субсидията се изчислява като безлихвен заем и се третира в съответствие с член 6, буква б).

4. Когато субсидията не може да бъде свързана с придобиването на дълготрайни активи, размерът на получената полза през разследвания период се отнася по правило към този период и се разпределя, както е описано в параграф 2, освен ако не възникнат специфични обстоятелства, които оправдават отнасянето му към друг период.

▼B

Член 8

Определяне на вредата

1. Определянето на вредата се основава на преки доказателства и включва обективна оценка на:

а) обема на субсидирания внос и влиянието на субсидирания внос върху цените на пазара на Съюза за сходни продукти; и

б) последиците от този внос за промишлеността на Съюза.

2. По отношение на обема на субсидирания внос се взема предвид обстоятелството, дали е налице значително увеличение на субсидирания внос в абсолютно или относително изражение спрямо производството или потреблението в Съюза. По отношение на влиянието на субсидирания внос върху цените се взема предвид обстоятелството дали е налице значително подбиване на цената посредством субсидирания внос в сравнение с цената на сходен продукт на промишлеността на Съюза, или дали този внос оказва по друг начин значителен натиск върху цените или възпрепятства значителното увеличаване на цените, което би настъпило при други обстоятелства. Нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение.

3. Когато вносът на продукт от повече от една държава е едновременно предмет на разследвания за изравнителни мита, влиянието на този внос се оценява кумулативно само ако се установи, че:

а) размерът на подлежащите на изравняване субсидии, определен по отношение на вноса от всяка държава, е по-висок от размера *de minimis*, определен в член 14, параграф 5, и обемът на вноса от всяка държава не е незначителен; и

б) кумулативната оценка на влиянието на вноса е уместна в светлината на условията за конкуренция между вносните продукти и условията за конкуренция между вносните продукти и сходния продукт от Съюза.

4. Изследването на влиянието на субсидирания внос върху засегнатата промишленост на Съюза включва оценка на всички икономически фактори и показатели от значение, които имат отношение към състоянието на промишлеността, включително факта, че промишлеността все още е в процес на възстановяване от влиянието на предишно субсидиране или дъмпинг; големината на размера на подлежащите на изравняване субсидии; действителния и потенциалния спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите и натоварването на мощностите; факторите, които засягат цените в Съюза; действителното и потенциалното отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции, както и — по отношение на селското стопанство — дали е налице увеличаване на тежестта за програмите за държавна

▼B

подкрепа. Този списък не е изчерпателен, като нито един или повече от тези фактори не са задължително от решаващо значение при вземането на решение.

5. Въз основа на всички относими доказателства, представени във връзка с параграф 1, трябва да се докаже, че субсидираният внос причинява вреда. По-специално трябва да се установи, че обемът и/или ценовите равнища, идентифицирани съгласно параграф 2, са оказали въздействие върху промишлеността на Съюза, както е предвидено в параграф 4, както и че това въздействие съществува до степен, която позволява определянето му като съществено.

6. Известни фактори, различни от субсидирания внос, които по същото време причиняват вреда на промишлеността на Съюза, също се оценяват, за да се гарантира, че причинената от тези други фактори вреда не се дължи на субсидирания внос съгласно параграф 5. Факторите, които могат да бъдат взети предвид в тази връзка, включват обема и цените на вноса, който не е субсидиран; свиването на търсенето или промените в схемата на потреблението; ограничителните търговски практики и конкуренцията между трета държава и производители в Съюза; развитието на технологиите, резултатите на износа и производителността на промишлеността на Съюза.

7. Влиянието на субсидирания внос се оценява по отношение на производството на сходен продукт от промишлеността на Съюза, когато наличните данни правят възможно отделното идентифициране на това производство на основата на критерии, като производствен процес, продажби и печалби на производителите. Ако това отделно идентифициране на производството не е възможно, влиянието на субсидирания внос се оценява чрез изследване на производството на най-близката група или гама продукти, включваща сходния продукт, за която може да се осигури необходимата информация.

8. Констатирането на опасност от съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или слаба вероятност. Промяната в обстоятелствата, която би довела до ситуация, при която субсидията би причинила вреда, трябва да е била ясно предвидима и трябва да е неизбежна.

При констатирането на опасност от съществена вреда следва да бъдат взети предвид фактори, като:

а) характера на въпросната субсидия или въпросните субсидии и влиянието върху търговията, което може да произтече от тях;

б) значителния темп на нарастване на субсидирания внос на пазара на Съюза, който показва вероятност за съществено увеличаване на вноса;

в) дали има достатъчен свободен капацитет от страна на износителя или неизбежното значително увеличаване на този капацитет, което показва вероятност за съществено увеличаване на субсидирания износ за Съюза, като се отчита наличието на други експортни пазари, които могат да поемат всеки допълнителен износ;

▼B

г) осъществяването на вноса по цени, които биха оказали значителен натиск върху цените или биха възпрепятствали увеличаването на цените, което иначе би настъпило, както и вероятно биха увеличили търсенето на допълнителен внос;

д) наличностите от продукта, който е предмет на разследване.

Нито един от гореизброените фактори не може да има сам по себе си решаващо значение при вземането на решение, но всички те, взети заедно са такива, че водят до заключението, че по-нататъшният субсидиран износ е неизбежен, както и че, освен ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

Член 9

Определение за промишленост на Съюза

1. За целите на настоящия регламент понятието „промишленост на Съюза“ се тълкува като съвкупност от производителите на сходните продукти в Съюза или тези от тях, чието съвкупно производство на продуктите съставлява съществен дял, както е определено в член 10, параграф 6, от общото производство на тези продукти в Съюза, освен когато:

а) производителите са свързани лица с износителите или вносителите, или самите те са вносители на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, понятието „промишленост на Съюза“ може да бъде тълкувано като отнасящо се до останалите производителите;

б) при извънредни обстоятелства територията на Съюза може да се раздели по отношение на въпросното производство на два или повече конкурентни пазара, като производителите в рамките на всеки пазар се считат за отделна промишленост, ако:

i) производителите в рамките на такъв пазар реализират цялото или почти цялото си производство на въпросния продукт на този пазар; и

ii) търсенето на този пазар не се покрива в значителна степен от производителите на въпросния продукт, които са установени в други региони на Съюза.

При такива обстоятелства може да бъде установено наличието на вреда дори и когато не е настъпила вреда за съществен дял от общата промишленост на Съюза, ако е налице концентрация на субсидиран внос на този изолиран пазар и ако субсидираният внос причинява вреда на производителите на цялото или почти цялото производство в рамките на този пазар.

2. За целите на параграф 1 производителите се считат за свързани лица с износителите или вносителите само ако:

а) един от тях пряко или косвено контролира другите;

б) двама от тях пряко или косвено се контролират от трето лице; или

в) заедно контролират пряко или косвено трето лице, ако има основания да се счита или предполага, че въз основа на тази свързаност съответният производител има различно поведение в сравнение с производителите, които не са свързани лица.

▼B

За целите на настоящия параграф се счита, че дадено лице контролира друго, когато първото е в позиция, правно или фактически, да упражнява принуда или да дава указания на второто.

3. Когато производителите от определен регион се разглеждат като промишленост на Съюза, на износителите или правителството, което предоставя подлежащи на изравняване субсидии, се дава възможност да предложат гаранции съгласно член 13 по отношение на засегнатия регион. В тези случаи при оценяване на интереса на Съюза от мерките специално се отчита интересът на региона. Ако своевременно не бъде предложена подходяща гаранция или се стигне до ситуациите, изложени в член 13, параграфи 9 и 10, може да бъде наложено временно или окончателно изравнително мито по отношение на Съюза като цяло. В тези случаи митата могат да бъдат ограничени до определени производители или износители, ако това е възможно.

4. Разпоредбите на член 8, параграф 7 се прилагат по отношение на настоящия член.

Член 10

Образуване на производство

1. С изключение на предвиденото в параграф 8, разследването за констатиране на съществуването, степента и ефекта от твърдяна субсидия започва въз основа на писмена жалба от което и да е физическо или юридическо лице или сдружение, което няма правосубектност, действащо от името на промишлеността на Съюза.

Жалбата може да бъде представена на Комисията или на държава членка, като последната я препраща на Комисията. Комисията изпраща на държавите членки копие от всяка жалба, която получава. Жалбата се счита за подадена на първия работен ден след нейното изпращане на Комисията с препоръчана поща или след издаването от Комисията на документ, удостоверяващ получаването.

Когато при липсата на каквато и да е жалба държавата членка разполага с достатъчно доказателства за субсидиране и за вреда за промишлеността на Съюза в резултат на това субсидиране, тя незабавно предава тези доказателства на Комисията.

2. Посочената в параграф 1 жалба трябва да съдържа достатъчно доказателства за съществуването на подлежащи на изравняване субсидии (включително, ако е възможно, за техния размер), вреда и причинна връзка между твърдяния субсидиран внос и твърдяната вреда. Жалбата трябва да съдържа такава информация, с която жалбоподателят обичайно разполага, относно следното:

а) идентификация на жалбоподателя и описание на обема и стойността на неговото производство на сходния продукт в Съюза. Когато се подава писмена жалба от името на промишленост на Съюза, в жалбата се посочва промишлеността, от името на която тя се подава, посредством списък с всички известни производители на сходния продукт в Съюза (или сдружения на производители на сходния продукт в Съюза), и доколкото е възможно — описание на обема и стойността на производството на сходния продукт в Съюза, което се пада на тези производители;

▼B

б) пълно описание на продукта, за който се твърди, че е субсидиран, държавата или държавите на произход или износ, идентификация на всеки известен износител или чуждестранен производител, както и списък на известните лица, които внасят въпросния продукт;

в) доказателства по отношение на съществуването, размера, характера и дали въпросните субсидии подлежат на изравнителни мерки;

г) информация за промени в обема на вноса, за който се твърди, че е субсидиран, за влиянието на този внос върху цените на сходния продукт на пазара на Съюза и последиците от вноса за промишлеността на Съюза, доказани чрез съответните фактори и показатели, които влияят върху състоянието на промишлеността на Съюза, като изброените в член 8, параграфи 2 и 4.

3. Комисията оценява, доколкото е възможно, точността и адекватността на представените в жалбата доказателства, за да констатира дали са налице достатъчно доказателства за мотивиране на започването на разследване.

4. Разследването може да започне, за да се установи дали твърдяните субсидии са „специфични“ по смисъла на член 4, параграфи 2 и 3.

5. Разследването може да започне и по отношение на изброените в приложение IV мерки, до степента, до която те съдържат елемент на субсидия, както е определено в член 3, за да се установи дали въпросните мерки съответстват изцяло на разпоредбите на това приложение.

6. Разследването съгласно параграф 1 започва само когато е проверено в каква степен производителите на сходния продукт в Съюза поддържат или възразяват срещу жалбата и когато въз основа на това е установено, че жалбата е подадена от промишлеността на Съюза или от нейно име. Жалбата се счита за подадена от промишлеността на Съюза или от нейно име, ако е подкрепена от тези производители в Съюза, чието съвкупно производство съставлява над 50 % от общото производство на сходния продукт, произведен от този дял на промишлеността Съюза, който подкрепя или възразява срещу жалбата. Не започва разследване обаче, когато производителите в Съюза, които изрично подкрепят жалбата, са под 25 % от общото производство на сходния продукт, произведен от промишлеността на Съюза.

7. Освен ако не е взето решение за започване на разследване, органите избягват всяко публично оповестяване на жалбата, с която се иска започване на разследване. Въпреки това възможно най-бързо след получаването на надлежно документираната жалба съгласно настоящия член и при всички случаи преди започването на разследване, Комисията нотифицира засегнатата държава на произход и/или износ, която бива поканена за консултации, с цел да се изясни ситуацията по отношение на посочените в параграф 2 въпроси, както и да се постигне взаимно приемливо решение.

▼M1

Комисията също така предлага на засегнатата държава на произход и/или износ провеждането на консултации по отношение на други субсидии, установени в хода на разследването. В тези ситуации Комисията изпраща на държавата на произход и/или на износ резюме на основните елементи във връзка с други субсидии, и по-специално на елементите, посочени в параграф 2, буква в). Ако допълнителните субсидии не попадат в обхвата на известието за започване на разследване, въпросното известие се изменя и изменението текст се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. На всички заинтересовани страни се предоставя допълнително и достатъчно време да представят коментари.

▼B

8. Ако при наличието на специални обстоятелства Комисията реши да започне разследване, без да е получила писмена жалба от промишленост на Съюза или от нейно име за започването на такова разследване, това се извършва на основата на достатъчно доказателства за съществуването на подлежащи на изравняване субсидии, вреда и причинна връзка, както е описано в параграф 2, за да се мотивира започването на разследването. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато установи необходимостта от започване на такова разследване.

9. Доказателствата както за субсидиите, така и за вредата, се вземат предвид едновременно при решението дали да започне разследване. Ако няма достатъчно доказателства за подлежащите на изравняване субсидии или вредата, които да мотивират производство по случая, жалбата се отхвърля. Не се образуват производства срещу държави, чийто внос представлява пазарен дял под 1 %, освен ако на тези държави колективно се падат 3 % или повече от потреблението в Съюза.

10. Жалбата може да бъде оттеглена преди започване на разследването, като в такъв случай се счита за неподадена.

11. Когато е очевидно, че са налице достатъчно доказателства, обосноваващи образуването на производство, Комисията прави това в рамките на 45 дни от датата на подаването на жалбата и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*. При липса на достатъчно представени доказателства жалбоподателят се уведомява за това в срок от 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията. Комисията предоставя на държавите членки информация за анализа, който е направила на жалбата, обикновено в рамките на 21 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията.

12. В известието за образуване на производство се съобщава за започването на разследването, посочват се съответният продукт и засегнатите държави, дава се резюме на получената информация и се предвижда, че всяка относима информация следва да бъде предавана на Комисията.

В известието се посочват сроковете, в рамките на които заинтересованите страни могат да се представят, да изложат мненията си в писмена форма и да предоставят информация, ако тези мнения и информация следва да бъдат взети предвид по време на разследването; в известието се излага и срокът, в рамките на който заинтересованите страни могат да поискат да бъдат изслушани от Комисията в съответствие с член 11, параграф 5.

▼B

13. Комисията уведомява износителите, вносителите и представителните сдружения на вносителите или износителите, за които и е известно, че са засегнати, както и държавата на произход и/или износ и жалбоподателите за образуването на производството, предоставя при надлежна защита на поверителната информация пълния текст на посочената в параграф 1 писмена жалба на известните износители и на органите на държавата на произход и/или износ и го предоставя, при поискване, на други заинтересовани страни. Когато броят на съответните износители е твърде голям, пълният текст на писмената жалба може вместо това да бъде предоставен само на органите на държавата на произход и/или износ или на съответното търговско сдружение.

14. Разследването на изравнително мито не възпрепятства процедурите по митническото оформяне.

Член 11

Разследване

1. След образуването на производството Комисията започва разследване на равнището на Съюза, като действа в сътрудничество с държавите членки. Това разследване обхваща както субсидирането, така и вредата, като те биват разследвани едновременно.

За постигане на представителни констатации се определя периодът на разследване, който в случаите на субсидиране обичайно обхваща предвидения в член 5 период на разследване.

Информацията, която се отнася за период след периода на разследване, обичайно не се взема предвид.

2. На страните, които получават използваните в разследването на изравнително мито въпросници, се дават най-малко 30 дни за отговор. Срокът за износителите започва да тече от датата на получаване на въпросника, който за тази цел се счита за получен една седмица след деня, на който е изпратен на лицето, за което е предназначен, или е предаден на съответния дипломатически представител на държавата на произход и/или износ. Срокът от 30 дни може да бъде удължен при надлежно съобразяване със сроковете на разследването, при условие че страната мотивира по подходящ начин такова удължаване с наличието на особени обстоятелства.

3. Комисията може да поиска от държавите членки да предоставят информация и последните предприемат всички необходими мерки, за да отговорят на тези искания.

Те изпращат на Комисията исканата информация, заедно с резултатите от всички извършени прегледи, проверки или разследвания.

Когато тази информация е от общ интерес или когато нейното предаване е поискано от държава членка, Комисията препраща информацията на държавите членки, при условие че тя не е поверителна; в който случай се предоставя резюме с неповерителен характер.

▼B

4. Комисията може да поиска от държавите членки да извършат всички необходими проверки и прегледи, особено сред вносителите, търговците и производителите в Съюза, както и да извършат разследвания в трети държави, при условие че засегнатите предприятия дадат съгласието си и правителството на въпросната държава е било официално нотифицирано и не възразява срещу това.

Държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да отговорят на тези искания на Комисията.

Служителите на Комисията имат правомощия, ако Комисията или държава членка поиска това, да помагат на служителите на държавите членки при изпълнението на техните задължения.

5. Заинтересованите страни, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, биват изслушвани, ако са подали в рамките на срока, определен в публикуваното в *Официален вестник на Европейския съюз* известие, писмено искане за изслушване, което показва, че те са заинтересована страна, която има вероятност да бъде засегната от резултата на производството, както и че са налице конкретни причини, поради които те би следвало да бъдат изслушани.

6. При поискване на вносителите, износителите и жалбоподателите, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, както и на правителството на държавата на произход и/или износ се предоставя възможност да се срещнат със страните, които имат противоположни интереси, така че да могат да бъдат представени противоположните мнения и контрааргументите.

Предоставянето на тази възможност е съобразено с необходимостта от запазване на поверителността и с удобството на страните.

Никоя страна не е задължена да присъства на такава среща, а пропускът да направи това не се тълкува в нейна вреда.

Информацията, която се предоставя устно съгласно настоящия параграф, се взема предвид от Комисията, когато впоследствие е потвърдена в писмена форма.

7. При писмено искане жалбоподателите, правителството на държавата на произход и/или износ, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, потребителите и потребителските организации, които са се представили в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея, могат да извършват преглед на цялата информация, предоставена на Комисията от която и да е страна по разследването, с изключение на подготвените от органите на Съюза или държавите членки вътрешни документи, доколкото тази информация е от значение за представянето на техните позиции, не е поверителна по смисъла на член 29 и се използва в разследването.

Тези страни могат да дават отговор по информацията и техните коментари се вземат предвид, когато са достатъчно мотивирани.

8. Освен при предвидените в член 28 обстоятелства, информацията, която е предоставена от заинтересованите страни и на която се основават констатациите, се проверява за точност, доколкото е възможно.

▼B

9. За производствата, образувани съгласно член 10, параграф 11, разследването приключва в рамките на една година, когато това е възможно. Във всеки случай тези разследвания приключват в рамките на 13 месеца от образуването им в съответствие с констатациите, направени съгласно член 13 за гаранциите, или констатациите, направени съгласно член 15 за окончателните мерки.

10. По време на разследването Комисията предоставя на държавата на произход и/или износ разумна възможност да продължи консултациите, за да изясни фактическата ситуация и да постигне взаимно приемливо решение.

Член 12

Временни мерки

1. Временни мита могат да бъдат налагани, ако:

а) производствата са образувани в съответствие с член 10;

б) за целта е направено уведомление и на заинтересованите лица е била дадена достатъчна възможност да представят информация и направят коментари в съответствие с член 10, параграф 12, втора алинея;

в) предварително е констатирано, че за вносния продукт се ползват подлежащи на изравняване субсидии и вследствие на това е налице вреда за промишлеността на Съюза; и

г) интересът на Съюза изисква намеса за предотвратяването на тази вреда.

Временните мита се налагат не по-рано от 60 дни от образуването на производството и не по-късно от девет месеца от образуването на производството.

Размерът на временното изравнително мито не надвишава общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, който е предварително констатиран, но би следвало да бъде по-малък от общия размер, ако по-малкото по размер мито би било адекватно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

2. Временните мита се обезпечават с гаранция и допускането на съответните продукти за свободно обращение в Съюза се извършва в зависимост от предоставянето на такава гаранция.

3. Комисията приема временни мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 25, параграф 4.

4. Когато държава членка поиска незабавна намеса от Комисията и когато са изпълнени условията на параграф 1, първа и втора алинея, в рамките на не повече от пет работни дни от получаването на искането Комисията взема решение дали да бъде наложено временно изравнително мито.

5. Временните изравнителни мита се налагат за максимален срок от четири месеца.

▼B

Член 13

Гаранции

1. При условие че предварително са констатирани субсидиране и вреда, Комисията, в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2, може да приема предложения за удовлетворителни доброволни гаранции, при които:

а) държавата на произход и/или износ се съгласява да премахне или ограничи субсидията или да вземе други мерки срещу последиците от нея; или

б) всеки износител се задължава да преразгледа цените си или да прекрати износа за съответния район, доколкото такъв износ се ползва от подлежащи на изравняване субсидии, така че Комисията да се увери в достатъчна степен, че причиняващият вреда ефект на субсидиите е отстранен.

В такива случаи и доколкото действат подобни гаранции, временните мита, наложени от Комисията в съответствие с член 12, параграф 3, и окончателните мита, наложени в съответствие с член 15, параграф 1, не се прилагат за вноса на съответния продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемането на гаранциите, съгласно последващите му изменения.

Увеличението на цените по такива гаранции не е по-високо от необходимото да се компенсира размерът на подлежащите на изравняване субсидии и следва да е по-малко от размера на подлежащите на изравняване субсидии, ако такова увеличение би било подходящо за отстраняване на вредата за промишлеността на Съюза.

2. Комисията може да предложи гаранции, но никоя държава или износител не са задължени да приемат такива гаранции. Фактът, че държавите или износителите не предлагат такива гаранции или не приемат поканата да направят това по никакъв начин не предопределя разглеждането на случая.

Въпреки това може да бъде констатирано, че опасността от причиняването на вреда е по-вероятна, ако субсидираният внос продължи. Гаранциите се изискват или приемат от държавите или износителите само когато е налице предварителна констатация за субсидиране и вреда, причинена от това субсидиране.

Освен при извънредни обстоятелства, гаранциите не могат да бъдат предлагани след края на срока, в който могат да бъдат направени бележките съгласно член 30, параграф 5.

3. Предложените гаранции може и да не се приемат, ако тяхното приемане се счита за неосъществимо, например когато броят на действителните или потенциалните износители е твърде голям или по други причини, включително свързани с общата политика. На засегнатия износител и/или държавата на произход и/или износ могат да бъдат предоставени мотивите, с които се предлага да се отхвърли предложението за гаранция, както и може да се предостави възможност за коментари по тях. Мотивите за отхвърлянето се излагат в окончателното решение.

▼B

4. От страните, които предлагат гаранция, се изисква да представят версия на посочената гаранция, която не е поверителна, така че тя да може да бъде предоставена на заинтересованите страни по разследването.

5. Ако гаранциите бъдат приети, разследването се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.

6. Ако гаранциите бъдат приети, разследването на субсидирането и вредата обикновено приключва. В този случай, ако не се установи наличие на субсидиране или вреда, гаранцията автоматично се погасява, с изключение на случаите, в които тази констатация се дължи в голямата си част на съществуването на гаранция. В тези случаи може да бъде изисквано запазването на гаранцията за разумен срок.

В случай че се установи наличие на субсидиране или вреда, гаранцията се запазва в съответствие с условията ѝ и разпоредбите на настоящия регламент.

7. Комисията изисква от всяка държава или износител, чиито гаранции са приети, да предоставя периодично информация относно изпълнението на тези гаранции, както и да разрешава проверка на съответните данни. Неспазването на тези изисквания съставлява неизпълнение на гаранцията.

8. Когато гаранциите са приети от определени износители в хода на разследването, те се считат за целите на членове 18, 19, 20 и 22 за пораждащи действие от датата, на която е приключило разследването за държавата на произход и/или износ.

9. В случай на неизпълнение на гаранцията или нейното оттегляне от която и да е страна по нея, или в случай на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията се оттегля от Комисията, според случая, и временното мито, наложено от Комисията в съответствие с член 12, или окончателното мито, наложено в съответствие с член 15, параграф 1, се прилага, при условие че на засегнатия износител или на държавата на произход и/или износ, освен когато те са оттеглили гаранцията, е предоставена възможност за изразяване на становище. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато реши да оттегли гаранция.

Всяка заинтересована страна или държава членка може да подаде информация, посочваща *prima facie* доказателство за неизпълнение на гаранцията. Последващата оценка дали е налице неизпълнение на гаранция се извършва по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на надлежно обоснованото искане.

Комисията може да поиска съдействие от компетентните органи в държавите членки при контрола на гаранциите.

10. Може да бъде наложено временно мито в съответствие с член 12 въз основа на най-добрата налична информация, когато има основание да се счита, че дадена гаранция не се изпълнява или в случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията, когато разследването, довело до гаранцията, не е приключило.

▼B

Член 14

Прекратяване без мерки

1. Ако жалбата е оттеглена, производството може да бъде прекратено, освен ако това прекратяване не би било в интерес на Съюза.

2. Когато се установи, че защитните мерки са излишни, разследването или производството се прекратява. Комисията прекратява разследването в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.

3. Производството се прекратява незабавно, когато е констатирано, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии е *de minimis* в съответствие с параграф 5 или когато действителният или потенциалният обем на субсидирания внос или вредата са незначителни.

4. По отношение на образуваното съгласно член 10, параграф 11 производство вредата обикновено се счита за незначителна, когато пазарният дял на вноса е по-малък от размерите, определени в член 10, параграф 9. По отношение на разследванията относно вноса от развиващи се държави обемът на субсидирания внос също се счита за незначителен, ако представлява по-малко от 4 % от общия внос на сходния продукт в Съюза, освен ако на вноса от развиващите се държави, чиито индивидуални дялове от общия внос представляват по-малко от 4 %, съвкупно се пада повече от 9 % от общия внос на сходния продукт в Съюза.

5. Размерът на подлежащите на изравняване субсидии се счита за *de minimis*, ако този размер е по-малък от 1 % *ad valorem*, освен при разследвания относно внос от развиващи се държави, когато *de minimis* прагът е 2 % *ad valorem*, при условие че когато размерът на подлежащите на изравняване субсидии е под съответното ниво *de minimis* за отделните износители, се прекратява само разследването и износителите остават субекти на производството и могат отново да бъдат разследвани при всеки последващ преглед, извършван за засегнатата държава съгласно членове 18 и 19.

Член 15

Налагане на окончателни мита

1. Когато окончателно установените факти показват наличието на подлежащи на изравняване субсидии и вреда, причинена от тях, и интересът на Съюза изисква намеса в съответствие с член 31, Комисията налага окончателно изравнително мито, като действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3. Когато се прилагат временни мита, Комисията започва процедурата не по-късно от един месец преди изтичането на срока на прилагане на тези мита.

Не се налагат мерки, в случай че субсидията или субсидиите бъдат оттеглени или бъде доказано, че субсидиите вече не водят до полза за съответните износители.

Размерът на изравнителното мито не надвишава размера на установените подлежащи на изравняване субсидии, но следва да бъде по-малък от общия размер на подлежащите на изравняване субсидии, ако това по-малко по размер мито би било подходящо, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

▼B

2. Изравнително мито се налага в подходящи размери във всеки случай и на недискриминационна основа върху вноса на продукт, независимо от източника му, за който е констатирано, че е реализирана полза от подлежащите на изравняване субсидии и причинява вреда, с изключение на внос от държави, от които са приети гаранции съгласно условията на настоящия регламент.

В регламента за налагане на митото се определя митото за всеки доставчик или ако това е неосъществимо, за засегната държава доставчик.

3. Когато Комисията е ограничила разследването в съответствие с член 27, всяко изравнително мито, което се прилага за внос от износители или производители, които са се представили в съответствие с член 27, но не са били включени в разследването, не надвишава среднопретегления размер на подлежащите на изравняване субсидии, определен за включените в извадката страни.

За целите на настоящия параграф Комисията не взема под внимание всички нулеви и *de minimis* размери на подлежащи на изравняване субсидии, както и размерите на подлежащите на изравняване субсидии, установени при обстоятелствата, посочени в член 28.

Индивидуални мита се прилагат за внос от всеки износител или производител, за когото е изчислен индивидуален размер на субсидиране, както е предвидено в член 27.

Член 16

Обратно действие

1. Временните мерки и окончателните изравнителни мита се прилагат само за продукти, които са въведени за свободно обращение след момента, към който взетата съгласно член 12, параграф 1 или член 15, параграф 1 мярка поражда действие, при спазване на изключенията, установени в настоящия регламент.

2. Когато се прилага временно мито и окончателно установените факти показват наличието на подлежащи на изравняване субсидии и вреда, Комисията взема решение, независимо от това дали трябва да бъде наложено окончателно изравнително мито, каква част от временното мито да бъде окончателно събрана.

За тази цел понятието „вреда“ не включва съществено забавяне на създаването на промишленост на Съюза, както и опасност от съществена вреда, освен когато е констатирано, че без временните мерки би възникнала съществена вреда. Във всички други случаи на такава опасност или забавяне всички временни суми се освобождават и окончателните мита могат да бъдат наложени единствено от датата, на която окончателно е констатирано съществуването на опасност или съществено забавяне.

3. Ако окончателното изравнително мито е по-голямо от временното мито, разликата не се събира. Ако окончателното мито е по-малко от временното мито, митото се преизчислява. Когато окончателната констатация е отрицателна, временното мито не се потвърждава.

▼B

4. Окончателното изравнително мито може да бъде наложено за продукти, които са внесени за потребление не по-късно от 90 дни преди датата на прилагането на временните мерки, но не и преди датата на започване на разследването, при условие че:

а) вносът е регистриран в съответствие с член 24, параграф 5;

б) на засегнатите вносители е дадена възможност от Комисията да представят коментари;

в) са налице критични обстоятелства, при които по отношение на въпросния субсидиран продукт се причинява трудно поправима вреда от масов внос в относително кратък период от време на продукт, при който е реализирана полза от подлежащи на изравняване субсидии съгласно условията на настоящия регламент; и

г) се счита за необходимо, за да се изключи повтарянето на вредата, изравнителните мита за този внос да бъдат наложени с обратно действие.

5. В случаите на неизпълнение или оттегляне на гаранциите може да бъдат събирани окончателни мита за стоки, които са въведени за свободно обращение не по-късно от 90 дни преди прилагането на временните мерки, при условие че вносът е регистриран в съответствие с член 24, параграф 5 и всяко такова налагане с обратно действие не се прилага за внос, осъществен преди неизпълнението или оттеглянето на гаранцията.

Член 17

Срок на действие

Изравнителната мярка продължава да действа само в степента и за времето, които са необходими, за да се противодейства на подлежащите на изравняване субсидии, които причиняват вреда.

Член 18

Прегледи при изтичането на срока на действие

1. Срокът на действие на окончателна изравнителна мярка изтича пет години след налагането и или пет години от датата на последния преглед, който обхваща както субсидирането, така и вредата, освен ако при прегледа се установи, че изтичането на срока по всяка вероятност би довело до продължаване или повтаряне на субсидирането и на вредата. Прегледът при изтичането на срока започва по инициатива на Комисията или по искане, направено от производителите в Съюза или от тяхно име, и мярката продължава да действа до приключване на посочения преглед.

2. Прегледът при изтичането на срока започва, ако в искането се съдържат достатъчно доказателства, че изтичането на срока на действие на мерките по всяка вероятност би довело до продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата. Тази вероятност може например да бъде посочена чрез доказателства за продължаващото субсидиране и вредата или доказателства, че отстраняването на вредата се дължи отчасти или единствено на съществуването на мерките, или доказателства, че обстоятелствата при износителите или пазарните условия са такива, че биха показали вероятност от бъдещо субсидиране, което води до причиняване на вреда.

▼B

3. При извършването на разследванията съгласно настоящия член на износителите, вносителите, държавата на произход и/или износ и производителите в Съюза се предоставя възможност да разширят, отхвърлят или коментират въпросите, изложени в искането за преглед, и заключенията се правят при надлежното съблюдаване на всички относими и надлежно документирани доказателства, представени във връзка с въпроса, дали изтичането на срока на действие на мерките има вероятност да доведе до продължаване или повтаряне на субсидирането и вредата.

4. Известие за предстоящото изтичане на срока на действие се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* в подходящ момент през последната година от прилагането на мерките, както е определено в настоящия член. След това производителите в Съюза имат право да подадат не по-късно от три месеца преди края на петгодишния период искане за преглед в съответствие с параграф 2. Публикува се и известие, в което се съобщава за действителното изтичане на срока на действие на мерките съгласно настоящия член.

Член 19

Междинни прегледи

1. Когато това е обосновано, може да бъде извършван преглед и по отношение на необходимостта от запазване на мерките, по инициатива на Комисията, по искане на държава членка или при условие че от налагането на окончателната мярка е изтекъл разумен период от най-малко една година — по искане на всеки износител, вносител или на производителите в Съюза или на държавата на произход и/или износ, което съдържа достатъчно доказателства, обосноваващи необходимостта от този междинен преглед.

2. Междинният преглед се инициира, ако искането съдържа достатъчно доказателства, че запазването на мярката повече не е необходимо за компенсиране на подлежащата на изравняване субсидия и/или че вредата по всяка вероятност не би продължила или не би се повторила, ако мярката бъде премахната или променена, или че съществуващата мярка не е или вече не е достатъчна, за да противодейства на подлежащата на изравняване субсидия, която причинява вреда.

3. Когато наложените изравнителни мита са по-малки от размера на установените подлежащи на изравняване субсидии, може да бъде започнат междинен преглед, ако производителите в Съюза или която и да е друга заинтересована страна представят, обикновено в рамките на две години след като мерките са породили действие, достатъчно доказателства, че след първоначално разследвания период и преди или след налагането на мерките износните цени са намалели или не е имало движение, или достатъчно движение на цените на препродажба на внесения продукт в Съюза. В случай че разследването докаже, че тези твърдения са верни, изравнителните мита може да бъдат увеличени, за да се достигне увеличението на цените, необходимо за премахването на вредата. Независимо от това увеличеният размер на митото не трябва да надвишава размера на подлежащите на изравняване субсидии.

Междинният преглед може също така да започне при условията, посочени по-горе, по инициатива на Комисията или по искане на държава членка.

▼B

4. При извършването на разследвания съгласно настоящия член Комисията може, *inter alia*, да провери дали обстоятелствата по отношение на субсидирането и вредата са се променили значително или дали съществуващите мерки постигат желаните резултати за отстраняването на вредата, която е констатирана съгласно член 8. В тази връзка при окончателната констатация се вземат предвид всички относими и надлежно документирани доказателства.

Член 20

Ускорени прегледи

Всеки износител, чийто износ е предмет на окончателно изравнително мито, но който по други причини, различни от отказ да се окаже съдействие на Комисията, не е бил индивидуално разследван по време на първоначалното разследване, има право при поискване на ускорен преглед, за да може Комисията незабавно да определи индивидуална ставка на изравнителното мито за този износител.

Този преглед започва, след като на производителите в Съюза е дадена възможност да представят коментари.

Член 21

Възстановявания

1. Независимо от член 18 даден вносител може да поиска възстановяване на събраните мита, когато е видно, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии, на базата на които са платени митата, е бил премахнат или намален до ниво, което е под нивото на действащото мито.

2. Вносителят подава искане до Комисията за възстановяване на изравнителните мита. Искането се предоставя чрез държавата членка, на чиято територия продуктите са били допуснати за свободно обращение, в рамките на шест месеца от датата, на която размерът на окончателните мита, които следва да бъдат наложени, е бил надлежно определен от компетентните органи, или от датата, на която е взето решение за окончателното събиране на сумите, обезпечени посредством временни мита. Държавите членки препращат незабавно искането на Комисията.

3. Искането за възстановяване се счита за надлежно подкрепено с доказателства само ако съдържа точна информация за искания размер на възстановяване на изравнителните мита и цялата митническа документация, която се отнася до изчисляването и плащането на този размер. То включва и доказателства за представителен период от време относно размера на подлежащите на изравняване субсидии за износителя или производителя, за когото се прилага митото. Когато вносителят не е свързано лице на засегнатия износител или производител и тази информация не е непосредствено на разположение, или когато износителят или производителят не е склонен да я предостави на вносителя, в искането се съдържа декларация на износителя или производителя, че размерът на подлежащите на изравняване субсидии е намален или те са премахнати съгласно настоящия член, както и че съответните доказателства в подкрепа на това ще бъдат представени на Комисията. Ако тези доказателства не бъдат предоставени от износителя или производителя в рамките на разумен период от време, искането се отхвърля.

▼B

4. Комисията взема решение дали и до каква степен да бъде удовлетворено искането или може да вземе решение по всяко време да започне междинен преглед, при което информацията и данните от такъв преглед, извършен в съответствие с приложимите за тези прегледи разпоредби, се използват за констатиране дали и до каква степен е оправдано възстановяването.

Възстановяванията на митата обичайно се извършват в рамките на 12 месеца и при никакви обстоятелства не по-късно от 18 месеца след датата, на която е направено надлежно подкрепеното с доказателства искане за възстановяване от даден вносител на продукта, който е предмет на изравнителното мито.

Изплащането на сумите по всяко разрешено възстановяване обичайно следва да бъде направено от държавите членки в рамките на 90 дни от решението, посочено в първа алинея.

Член 22

Общи разпоредби за прегледите и възстановяванията

1. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследвания, с изключение на тези, отнасящи се до сроковете, се прилагат за всички случаи на преглед, извършван съгласно членове 18, 19 и 20.

Прегледите съгласно членове 18 и 19 се провеждат експедитивно и обикновено приключват в рамките на 12 месеца от датата на започване на прегледа. Във всички случаи прегледите по членове 18 и 19 приключват в рамките на 15 месеца след започването им.

Прегледите по член 20 приключват във всички случаи в рамките на девет месеца от датата на започването им.

Когато е започнал преглед, извършван по член 18, докато в рамките на същото производство тече преглед по член 19, прегледът по член 19 завършва в същия срок, който е предвиден по-горе за прегледа по член 18.

Когато разследването не е приключило в рамките на сроковете, посочени във втората, третата и четвъртата алинея, мерките:

а) престават да действат за разследванията по член 18;

б) престават да действат в случай на разследвания, провеждани паралелно по членове 18 и 19, когато разследването по член 18 е започнало, докато се е извършвал преглед по член 19 в рамките на същото производство, или когато такива прегледи са започнали по същото време; или

в) остават непроменени за разследванията по членове 19 и 20.

За изтичането на срока на действие или запазването на мерките по настоящия параграф се публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

▼B

2. Комисията започва прегледите съгласно членове 18, 19 и 20. Комисията решава дали да започне прегледите по член 18 в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2. Освен това Комисията предоставя информация на държавите членки, когато даден оператор или държава членка е подал(а) искане, обосноваващо започването на преглед съгласно членове 19 и 20, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че необходимостта мерките да продължават да бъдат налагани следва да се преразгледа.

3. Когато прегледите го налагат, мерките се отменят или остават в сила съгласно член 18, или се отменят, остават в сила или се изменят съгласно членове 19 и 20, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.

4. Когато мерките са отменени за отделни износители, но не и за държавата като цяло, тези износители остават субекти на производството и могат да бъдат разследвани отново при всеки последващ преглед, който се извършва за държавата съгласно настоящия член.

5. Когато прегледът на мерките съгласно член 19 се извършва в края на срока им на действие, както е определено в член 18, мерките се разследват и съгласно разпоредбите на член 18.

6. Ако обстоятелствата не са се променили, при всички прегледи или разследвания на възстановяване съгласно членове 18—21 Комисията прилага същата методология, както в разследването, довело до налагане на митото, като надлежно се отчитат членове 5, 6, 7 и 27.

Член 23

Заобикаляне

1. Обхватът на изравнителните мита, наложени съгласно настоящия регламент, може да бъде разширен към вноса на сходни продукти от трети държави, независимо дали са леко видоизменени или не, или към вноса на леко видоизменени сходни продукти от държавата, за която се прилагат мерките, или към части от тези продукти, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

2. Обхватът на изравнителните мита, които не надвишават остатъчното изравнително мито, наложено съгласно член 15, параграф 2, може да бъде разширен спрямо вноса от дружества, ползващи се от индивидуални мита в държавите, за които се прилагат мерките, когато е налице заобикаляне на действащите мерки.

3. Заобикалянето се определя като промяна на схемата на търговия между трети държави и Съюза или между отделни дружества в държавата, за която се прилагат мерките, и Съюза, която е резултат от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основания или икономическа обосновка, различни от налагането на митото, и когато са налице доказателства за вреда или че коригиращият ефект на митото е намален по отношение на цените и/или на количествата сходни продукти, както и че по отношение на внесените сходни продукти и/или части от тях все още има полза от субсидията.

Практиката, процесът или дейността, посочени в първа алинея, включват, *inter alia*:

▼B

а) лекото изменение на съответния продукт, за да може той да попадне в митнически кодове, които по правило не са предмет на мерките, при условие че видоизменението не променя същностните характеристики на продукта;

б) изпращането на продукта, обект на мерките, през трети държави;

в) реорганизацията от страна на износителите или производителите на схемите им за търговия и техните търговски канали в държавата, за която се прилагат мерките, с крайна цел продуктите им да бъдат изнесени за Съюза чрез производители, ползващи се от индивидуални ставки на митата, по-ниски от приложимите за продуктите на производителите.

4. Разследванията съгласно настоящия член започват по инициатива на Комисията или по искане на държава членка или на друга заинтересована страна въз основа на достатъчно доказателства по отношение на факторите, посочени в параграфи 1, 2 и 3. Разследванията започват чрез регламент на Комисията, който може също така да съдържа указания за митническите органи да въведат регистрационен режим на вноса съгласно член 24, параграф 5 или да поискат гаранции. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато заинтересована страна или държава членка е подала искане, обосноваващо започването на разследване, и Комисията е приключила с анализа му, или когато самата Комисия е решила, че е необходимо да се започне разследване.

Разследванията се извършват от Комисията. Комисията може да бъде подпомагана от митническите органи, а разследването приключва в рамките на девет месеца.

Когато окончателно установените факти оправдават продължаването на мерките, това се извършва от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 25, параграф 3.

Разширяването на обхвата на мярката поражда действие от датата, на която е била въведена регистрацията съгласно член 24, параграф 5 или на която са били поискани гаранции. Съответните процесуални разпоредби на настоящия регламент по отношение на образуването и провеждането на разследванията се прилагат съгласно настоящия член.

5. Вносът не подлежи на регистрация съгласно член 24, параграф 5 или на мерките, когато търговията се осъществява от дружества, ползващи се с освобождаване.

6. Исканията за освобождаване, надлежно подкрепени с доказателства, се подават в рамките на сроковете, установени с регламента на Комисията за започване на разследване.

В случай на практики, процеси и дейности по заобикаляне на мерките, които се случват извън Съюза, на производителите на съответните продукти може да бъде предоставено освобождаване, ако те покажат че не са свързани с производител, подлежащ на мерките, и за тях бъде установено, че не участват в практиките за заобикаляне, определени в параграф 3.

В случай че практиката, процесът или дейността по заобикаляне протича в рамките на Съюза, на вносителите може да бъде предоставено освобождаване, ако покажат, че не са свързани с производители, подложени на мерките.

Това освобождаване се предоставя с решение на Комисията и се прилага за срока и при условията, посочени в решението. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато приключи своя анализ.

▼B

При условие че са спазени изискванията на член 20, може да бъде предоставено освобождаване след заключение на разследването, водещо до разширяване на обхвата на мерките.

7. При условие че е изтекла най-малко една година от разширяването на обхвата на мерките и когато броят на страните, които искат или евентуално биха поискали освобождаване, е значителен, Комисията може да реши да започне преглед с оглед разширяване на обхвата на мерките. Всеки такъв преглед се провежда съгласно разпоредбите на член 22, параграф 1, така, както са приложими към прегледите по член 19.

8. Никоя разпоредба на настоящия член не представлява пречка за нормалното прилагане на действащите разпоредби относно митата.

Член 24

Общи разпоредби

1. Временните или окончателните изравнителни мита се налагат с регламент и се събират от държавите членки в определената форма и ставка и съгласно другите критерии, установени в регламента, с който се налагат. Освен това тези мита се събират независимо от митата, данъците и другите налози, които обичайно се налагат върху вноса.

Никой продукт не е предмет едновременно на антидъмпингови и изравнителни мита за целите на справянето с една и съща ситуация, която произлиза от дъмпинг или от експортно субсидиране.

2. Регламентите, с които се въвеждат временни или окончателни изравнителни мита, както и регламентите или решенията, с които се приемат гаранции или се прекратяват разследвания или производства, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

В тези регламенти или решения се съдържат по-конкретно, при надлежна защита на поверителната информация, имената на износителите, ако е възможно, или на страните участници, описание на продукта и резюме на фактите и съображенията, които са от значение за констатирането на субсидията и вредата. Във всеки един от случаите на известните заинтересовани страни се изпраща копие от регламента или решението. Разпоредбите на настоящия параграф се прилагат *mutatis mutandis* за прегледите.

3. Съгласно настоящия регламент могат да бъдат приемани специални разпоредби, по-конкретно по отношение на общото определение на понятието за произход, съдържащо се в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

4. В интерес на Съюза действието на мерките, наложени по силата на настоящия регламент, може да бъде спряно за срок от девет месеца с решение на Комисията, взето в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2. Спирането може да бъде удължено за допълнителен период, ненадвишаващ една година, от Комисията, която действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2.

([1]) Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

▼B

Действието на мерките може да бъде спряно само когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да настъпи отново в резултат на спирането и при условие че на промишлеността на Съюза е била предоставена възможност да отправи коментари и тези коментари са взети предвид. Действието на мерките може да бъде възобновено по всяко време в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2, когато отпаднат предпоставките за спирането.

5. След като е информирала своевременно държавите членки, Комисията може да възложи на митническите органи да предприемат необходимите действия за въвеждане на регистрационен режим на внос, което да позволява последващо прилагане на мерки по отношение на този внос, считано от датата на регистрация.

Регистрация на вноса може да бъде въведена по искане на промишлеността на Съюза, в което се съдържат достатъчно доказателства, обосноваващи това действие.

Регистрацията се въвежда с регламент, в който се определят целта на действието и ако е целесъобразно, планираният размер на евентуалното бъдещо задължение. Изискването за регистрация на вноса не може да бъде въведено за срок, който е по-дълъг от девет месеца.

6. Държавите членки докладват на Комисията ежемесечно за вноса на продукти, които са предмет на разследване и на мерки, както и за размера на събраните мита съгласно настоящия регламент.

7. Без да се засяга параграф 6, Комисията може да поиска от държавите членки за всеки отделен случай да предоставят необходимата информация за ефективен мониторинг на прилагането на мерките. В това отношение се прилагат разпоредбите на член 11, параграфи 3 и 4. Всякакви данни, предоставени от държавите членки съгласно настоящия член, попадат в обхвата на разпоредбите на член 29, параграф 6.

Член 25

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета ([1]). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 4 от него.

([1]) Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (вж. страница 21 от настоящия брой на Официален вестник).

▼B

5. Съгласно член 3, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011, когато се използва писмена процедура за приемане на окончателни мерки по параграф 3 от настоящия член или за вземане на решение дали да започне преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие по член 18 от настоящия регламент, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок председателят реши така или мнозинството от членовете на комитета по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 182/2011 отправят искане в този смисъл. Когато се използва писмената процедура в други случаи, при които е имало обсъждане на проекта за мярка в комитета, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок председателят реши така или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят искане в този смисъл. Когато се използва писмената процедура в други случаи, при които не е имало обсъждане на проекта за мярка в комитета, тази процедура приключва без резултат, ако в рамките на определения от председателя срок, председателят реши така или най-малко една четвърт от членовете на комитета отправят искане в този смисъл.

6. Комитетът може да разглежда всеки свързан с прилагането на настоящия регламент въпрос, поставен от Комисията или по искане на държава членка. Държавите членки могат да изискват информация и да обменят мнения в рамките на комитета или пряко с Комисията.

Член 26

Контролни посещения

1. Когато счита за целесъобразно, Комисията осъществява посещения с цел проверка на документацията на вносителите, износителите, търговците, представителите, производителите и търговските сдружения и организации и за да провери информацията, предоставена за субсидирането и вредата. Комисията може да реши да не осъществи контролно посещение, ако липсва надлежен и навременен отговор.

2. Ако е необходимо, Комисията може да извършва разследвания в трети държави, при условие че получи съгласието на засегнатите предприятия, че уведоми съответната държава, както и ако последната не се противопоставя на разследването. Веднага след като бъде получено съгласието на засегнатите предприятия, Комисията следва да уведоми държавата на произход и/или износ за наименованията и адресите на предприятията, които ще бъдат посетени, както и за договорените дати.

3. Засегнатите предприятия биват уведомявани за естеството на информацията, която следва да се провери по време на контролните посещения, както и за всяка допълнителна информация, която е необходимо да бъде предоставена по време на тези посещения, въпреки че това не препятства направените по време на проверката искания за повече подробности, които да бъдат предоставени предвид получената информация.

4. При извършваните съгласно параграфи 1, 2 и 3 разследвания Комисията се подпомага от длъжностни лица на тези държави членки, които поискат това.

▼B

Член 27

Извадка

1. В случаите, в които броят на жалбоподателите, износителите или вносителите, типовете на продукта или сделките е голям, разследването може да бъде ограничено до:

а) разумен брой страни, продукти или сделки чрез използването на статистически представителни извадки въз основа на информацията, налична към момента на избора; или

б) най-големия представителен обем на производството, продажбите или износа, който може да бъде разследван по приемлив начин в рамките на наличното време.

2. Окончателният избор на страните, типовете продукти или сделките, който се извършва съгласно настоящия член, се извършва от Комисията, въпреки че се предпочита изготвянето на извадка след консултация и със съгласието на засегнатите страни, ако тези страни са се представили в рамките на три седмици от започването на разследването и в същия срок предоставят на разположение достатъчно информация, която позволява изготвянето на представителна извадка.

3. В случаите, в които разследването е ограничено съгласно настоящия член, за всеки износител или производител, който не е първоначално избран и който предостави необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, се изчислява индивидуален размер на подлежащото на изравнителни мерки субсидиране, освен когато броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалното разглеждане би било прекалено трудно и би възпрепятствало навременното приключване на разследването.

4. Ако е взето решение за използване на извадка и съществува известна степен на липса на съдействие от някоя или от всички избрани страни, която е вероятно да засегне съществено резултата от разследването, може да бъде направена нова извадка.

Въпреки това, ако съществува значителна степен на липса на съдействие или няма достатъчно време за нова извадка, се прилагат съответните разпоредби на член 28.

Член 28

Липса на съдействие

1. Ако дадена заинтересована страна отказва достъп или по друг начин не предоставя необходимата информация в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, или значително възпрепятства разследването, може да бъдат направени временни или окончателни констатации, положителни или отрицателни, въз основа на наличните факти.

Ако се установи, че дадена заинтересована страна е предоставила невярна или подвеждаща информация, тази информация не се взема предвид и се използват наличните факти.

Заинтересованите страни биват уведомявани за последиците от липсата на съдействие.

▼B

2. Ако отговорът не бъде изпратен по електронен път, това не се счита за липса на съдействие, при условие че заинтересованата страна покаже, че представянето на изисквания отговор би довело до прекомерни допълнителни затруднения или разходи.

3. Когато предоставената от заинтересованата страна информация не е най-добрата възможна във всички аспекти, въпреки това, тя не се взема предвид, при условие че недостатъците не са такива, че да превръщат в ненужно труден процеса на достигане до възможно най-точна констатация, информацията е предоставена по подходящ начин и навременно и е проверяема и страната е действала според своите възможности.

4. Ако доказателствата или информацията не са приети, страната, която ги предоставя, бива незабавно информирана за съответните мотиви и ѝ се дава възможност да представи допълнителни разяснения в рамките на определения срок. Ако разясненията се считат за незадоволителни, мотивите за отхвърлянето на тези доказателства или информацията се оповестяват и излагат в констатации, до които е осигурен публичен достъп.

5. Ако констатациите, включително тези относно размера на подлежащите на изравняване субсидии, се базират на разпоредбите на параграф 1, включително предоставената в жалбата информация, те се проверяват, когато е възможно и при надлежно съблюдаване на сроковете на разследването, чрез сравнение с информация от други независими източници, която може да е налична, като публикувани ценови листи, официална статистика за вноса и митнически данни, или информация, която е получена от други заинтересовани страни по време на разследването.

Тази информация може да включва относими данни, отнасящи се до световния пазар или до други представителни пазари, когато това е целесъобразно.

6. Ако дадена заинтересована страна не оказва или оказва само частично съдействие, като по този начин се отказва достъп до съответната информация, резултатът от разследването може да е по-малко благоприятен за страната, отколкото ако тя оказва съдействие.

Член 29

Поверителност

1. Всяка информация, която е поверителна по своето естество (например поради това, че нейното разгласяване би дало значително конкурентно предимство на конкурент или би имало значителен неблагоприятен ефект върху лицето, което предоставя информацията, или върху лицето, от което лицето, което е предоставило информация, я е придобило) или която се предоставя на поверителна основа от страните по разследването, се третира, ако има достатъчно причини за това, като такава от съответните органи.

2. От заинтересованите страни, които предоставят поверителна информация, се изисква да предоставят резюме на информацията, което не е поверително. Това резюме е достатъчно подробно, за да позволи разумно разбиране на същината на информацията, която е предоставена поверително. При изключителни обстоятелства тези страни могат да посочат, че информацията не може да бъде резюмирана. При такива изключителни обстоятелства се излагат причините, поради които не е възможно да бъде изготвено резюме.

▼B

3. Ако се счита, че дадено искане за поверителност не е обосновано и ако лицето, което предоставя информацията, не желае да я предостави или да разреши разгласяването ѝ в обобщена или съкратена форма, тази информация може да не бъде взета предвид, освен ако може да бъде доказано по удовлетворителен начин от подходящи източници, че информацията е точна. Исканията за поверителност не се отхвърлят произволно.

4. Настоящият член не възпрепятства разгласяването на обща информация от органите на Съюза, и по-конкретно мотивите, с които са взети решенията съгласно настоящия регламент, нито разгласяването на доказателствата, на които органите на Съюза се основават, доколкото това е необходимо за разясняването на тези мотиви в съдебните производства. Това разгласяване се съобразява със законните интереси на засегнатите страни да не бъдат разгласявани техните търговски или държавни тайни.

5. Комисията и държавите членки, включително служителите на всяка от тях, не разгласяват каквато и да е получена съгласно настоящия регламент информация без специалното разрешение на лицето, което я е предоставило, ако това лице е поискало поверителност. Информация, обменяна между Комисията и държавите членки, или вътрешните документи, изготвяни от органите на Съюза или държавите членки, не се разгласяват, освен по реда на специалните разпоредби на настоящия регламент.

6. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва само за целите, за които е била поискана.

Настоящата разпоредба не изключва възможността информация, получена в контекста на едно разследване, да се използва с цел образуване на други разследвания в рамките на същото производство и за същия сходен продукт.

Член 30

Разгласяване

1. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, както и държавата на произход и/или износ, могат да поискат разгласяване на подробности, които са в основата на съществените факти или съображения, въз основа на които са наложени временни мерки. Исканията за това разгласяване се правят в писмена форма незабавно след налагането на временните мерки, като разгласяването се извършва писмено възможно най-бързо след това.

2. Посочените в параграф 1 страни могат да поискат окончателно разгласяване на съществените факти и съображения, въз основа на които се препоръчва налагането на окончателни мерки или прекратяването на разследване или производства без налагането на мерки, като се обръща специално внимание върху разгласяването на всички факти или съображения, които са различни от използваните за които и да било временни мерки.

3. Исканията за окончателно разгласяване се адресират до Комисията в писмена форма и в случаите, в които е наложено временно мито — не по-късно от един месец след публикацията за налагането на това мито. Когато не е наложено временно мито, на страните се дава възможност да поискат окончателно разгласяване в рамките на сроковете, определени от Комисията.

▼B

4. Окончателното разгласяване се прави в писмена форма. То се извършва с оглед защита на поверителната информация възможно най-бързо и обикновено не по-късно от един месец преди започването на процедурите, посочени в член 14 или член 15. Ако Комисията не е в състояние да разгласи някои факти или съображения към този момент, те се разгласяват във възможно най-кратък срок след това.

Разгласяването не предопределя решенията, които Комисията може да вземе впоследствие, но ако такива решения се основават на други факти и съображения, те се разгласяват във възможно най-кратък срок.

5. Забележки, направени след окончателното разгласяване, се вземат предвид само ако бъдат получени в рамките на срок, определен от Комисията за всеки конкретен случай, като този срок е най-малко 10 дни, при надлежно отчитане на спешността на случая. По-кратък срок може да бъде определен в случаите, когато трябва да се извърши допълнително окончателно разгласяване.

Член 31

Интерес на Съюза

1. Констатацията дали интересът на Съюза изисква намеса се основава на оценката на различните интереси, взети като едно цяло, включително интересите на местната промишленост, ползвателите и потребителите. Констатацията съгласно настоящия член се прави само когато на всички страни е дадена възможност да представят мненията си съгласно параграф 2. При това проучване се отдава специално внимание на необходимостта от отстраняване на ефектите от субсидирането, което е довело до причиняване на вреда, които се изразяват в нарушаване на търговията, както и на възстановяването на ефективната конкуренция. Мерките, които са определени въз основа на констатираните субсидиране и вреда, може да не бъдат прилагани, ако въз основа на цялата предоставена информация органите могат да достигнат до ясното заключение, че прилагането на тези мерки не е в интерес на Съюза.

2. За да могат органите по надлежен начин да се съобразят с всички мнения и информация при вземането на решение дали налагането на мерките е в интерес на Съюза, жалбоподателите, вносителите, техните представителни сдружения и представителните организации на ползвателите и потребителите могат, в рамките на сроковете, определени в известието за започване на разследване във връзка с изравнително мито, да се представят и да предоставят информация на Комисията. Информацията или подходящо резюме се предоставя на другите страни, посочени в настоящия параграф, като последните имат право да дадат отговор по нея.

3. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да поискат изслушване. Тези искания се удовлетворяват, ако са представени в рамките на сроковете, определени в параграф 2, и ако в тях се излагат причините във връзка с интереса на Съюза, поради които страните следва да бъдат изслушани.

▼B

4. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да представят коментари по прилагането на временни мита. За да бъдат взети предвид, тези коментари трябва да бъдат получени в рамките на 25 дни от датата на прилагането на съответните мерки, като коментарите или подходящи обобщения от тях се предоставят на други страни с право на отговор.

5. Комисията проучва информацията, която е надлежно предоставена, както и това до каква степен тя е представителна, като резултатите от този анализ, заедно със становище относно основателността ѝ, се предоставят на комитета, посочен в член 25, като част от проекта за мярка, представен съгласно членове 14 и 15. Изразените в рамките на комитета становища следва да се вземат предвид от Комисията при условията, предвидени в Регламент (ЕС) № 182/2011.

6. Страните, които са действали в съответствие с параграф 2, могат да поискат да им бъдат представени фактите и съображенията, въз основа на които има вероятност да бъдат взети окончателни решения. Такава информация се предоставя в рамките на възможното и без да засяга последващи решения на Комисията.

7. Информацията се взема предвид само ако е подкрепена с реални доказателства за нейната достоверност.

Член 32

Отношение между мерките по изравнителните мита и многостранните мерки

Ако по отношение на вносния продукт се вземат мерки за противодействие, които се въвеждат в рамките на процедурите за разрешаване на спорове съгласно Споразумението за субсидиите, и тези мерки са подходящи за отстраняването на вредата, причинена от подлежащите на изравняване субсидии, всяко изравнително мито, което е наложено по отношение на този продукт, незабавно спира да се прилага или се отменя по подходящ начин.

Член 33

Заключителни разпоредби

Настоящият регламент не възпрепятства прилагането на:

а) всички специални правила, които са установени в споразумения, сключени между Съюза и трети държави;

б) регламентите на Съюза в селскостопанския сектор и регламенти (ЕО) № 1667/2006 ([1]), (ЕО) № 614/2009 ([2]) и (ЕО) № 1216/2009 ([3]) на Съвета. Настоящият регламент действа като допълнение към тези регламенти, както и като дерогация от всички разпоредби от тях, които възпрепятстват прилагането на изравнителни мита;

([1]) Регламент (ЕО) № 1667/2006 на Съвета от 7 ноември 2006 г. относно глюкозата и лактозата (ОВ L 312, 11.11.2006 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕО) № 614/2009 на Съвета от 7 юли 2009 г. относно общата система за търговия с яйчен албумин и млечен албумин (ОВ L 181, 14.7.2009 г., стр. 8).

([3]) Регламент (ЕО) № 1216/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за определяне на търговския режим, приложим за някои стоки, получени от преработката на селскостопански продукти (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 10).

▼B

в) специални мерки, при условие че тези мерки не са в противоречие със задълженията съгласно ГАТТ от 1994 г.

Член 34

Доклад

Комисията включва информация за прилагането на настоящия регламент в годишния си доклад относно прилагането и изпълнението на мерките за защита на търговията, който се представя на Европейския парламент и на Съвета съгласно член 23 от Регламент (ЕС) 2016/1036.

Член 35

Отмяна

Регламент (ЕО) № 597/2009 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение VI.

Член 36

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРИМЕРЕН СПИСЪК НА ЕКСПОРТНИ СУБСИДИИ

а) Предоставяне от правителството на преки субсидии на предприятия или промишленост в зависимост от осъществяването на износа.

б) Схеми за задържане на валута или всякакви подобни практики, които включват експортна премия.

в) Вътрешни транспортни и спедиторски такси върху товари за износ, които се определят или чието приемане се възлага от правителствата при по-благоприятни условия спрямо вътрешните товари.

г) Прякото или косвено предоставяне от правителствата или техните служби в рамките на държавни програми на вносни или местни продукти или услуги за използване в производството на изнасяни стоки при по-благоприятни условия спрямо предоставянето на сходни или пряко конкуриращи се продукти или услуги за използване в производството на стоки за местно потребление, ако (в случая на продуктите) тези условия са по-благоприятни спрямо съществуващите търговски условия ([1]) за техните износители на световните пазари.

д) Пълното или частично освобождаване, опрощаване или отложено плащане ([2]), което се отнася специално за износ, на преки данъци ([3]) или осигурителни вноски, плащани или платими от индустриални или търговски предприятия.

е) Разрешаването на специални намаления при изчисляването на данъчната основа за преките данъци, които намаления са пряко свързани с износа или извършването на износа, в допълнение към тези, които са предоставени по отношение на производството за местно потребление.

([1]) „Съществуващи търговски условия“ означава, че изборът между местните и вносните продукти не е ограничен и зависи само от търговските съображения.

([2]) Отлагането на плащането може да не представлява експортна субсидия, например когато се събират подходящи лихви.

([3]) За целите на настоящия регламент:

— „преки данъци“ означава данъци върху възнагражденията, печалбата, лихвите, наемите, лицензионните такси и всички други форми на приход, както и данъци върху собствеността върху недвижимо имущество,

— „такси при внос“ означава мита и други фискални такси, които не са изброени другаде в тази бележка под линия, и с които се облага вносът,

— понятието „косвени данъци“ означава данъци върху продажбите, акцизи, данъци върху оборота, данъци върху добавената стойност, данъци върху концесиите, гербови данъци, данъци върху прехвърляния, върху стокови наличности и оборудване, гранични данъци, както и всички данъци, които са различни от преките данъци и таксите при внос,

— „косвени данъци, дължими на предходен етап“ са тези, с които се облагат стоките или услугите, използвани пряко или косвено при производството на продукта,

— „кумулативните“ косвени данъци са многофазни данъци, които се налагат при отсъствието на механизъм за последващо преизчисляване на данъка, ако стоките или услугите, които се облагат на определен производствен етап, се използват на по-късен производствен етап,

— „опрощаването“ на данъци включва възстановяването или намаляването на данъци,

— „опрощаването или възстановяването“ включва пълното или частично освобождаване или отлагане на плащането на такси при внос.

▼B

ж) Освобождаването или опрощаването на косвени данъци ([1]) върху производството и дистрибуцията на изнасяните продукти, чийто размер превишава размера на косвените данъци, с които се облагат производството и дистрибуцията на сходни продукти за местно потребление.

з) Освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап ([1]) върху стоките или услугите, използвани в производството на изнасяните продукти, чийто размер превишава размера на освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на подобни кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап върху стоките или услугите, използвани в производството на сходни продукти за местно потребление; освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативните косвени данъци, дължими на предходен етап върху изнасяните продукти може да се извършва обаче само когато това не важи за сходни продукти за местно потребление, доколкото кумулативните косвени данъци, дължими на предходен етап, се налагат върху суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци) ([2]). Тази буква се тълкува в съответствие с насоките за влагане на суровини в производствения процес, които се съдържат в приложение II.

и) Опрощаването или възстановяването на такси при внос ([1]), чийто размер превишава размера на тези, с които се облагат вносните суровини, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци); дадено предприятие може обаче да използва в конкретни случаи определено количество суровини от местния пазар, което е равно и има същото качество и характеристики като на вносните суровини, като техен заместител, за да се възползва от тази разпоредба, ако вносът и съответните операции по износа се извършат в рамките на разумен срок, който не надвишава две години. Тази буква се тълкува в съответствие с насоките за влагане на суровини в производствения процес, които се съдържат в приложение II, както и насоките, които се съдържат в приложение III, за констатиране на схеми за възстановяване за заместители, които представляват експортни субсидии.

й) Предоставянето от правителствата (или специални институции, контролирани от правителствата) на гаранционни или застрахователни схеми при експортно кредитиране, на застрахователни или гаранционни схеми срещу увеличение на разходите за изнасяните продукти или програми за покриване на валутен риск при ставки на премията, които не могат да покрият дългосрочните оперативни разходи и загуби на програмите.

к) Предоставянето от правителствата (или специални институции, контролирани и/или подчинени на правителствата) на експортни кредити по ставки, които са по-ниски от тези, които те в действителност следва да заплащат, за да си набавят тези средства (или следва да заплащат, ако ги заемат на международни капиталови пазари, за да си набавят средства при същия падеж и кредитни условия, както и в същата валута като на експортния кредит), или заплащането от тях на всички или на част от разходите, направени от износителите или финансовите институции за получаването на кредити, доколкото се използват за осигуряване на съществено предимство по отношение на условията на експортния кредит.

([1]) Вж. бележка под линия 2 към буква д).

([2]) Буква з) не се прилага за системи за данък върху добавената стойност и съществуващото вместо това гранично данъчно изравняване; проблемът за прекомерното опрощаване на данъци върху добавената стойност е предмет изключително на буква ж).

▼B

Ако обаче даден член на СТО е страна по международен ангажимент в областта на държавните експортни кредити, по който най-малко 12 от първите членове на СТО са били страни към 1 януари 1979 г. (или последващ ангажимент, който е бил приет от тези членове), или ако даден член на СТО прилага на практика разпоредбите на съответния ангажимент относно лихвените проценти, то практиката по експортното кредитиране, която съответства на тези разпоредби, не се счита за експортна субсидия.

л) Всяко друго използване на публични средства, което представлява експортна субсидия по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

НАСОКИ ЗА ВЛАГАНЕТО НА СУРОВИНИ В ПРОИЗВОДСТВЕНИЯ ПРОЦЕС ([1])

1. Схемите за намаляване на косвените данъци може да допускат освобождаването, опрощаването или отлагането на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап върху суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци). По подобен начин схемите за възстановяване може да допускат опрощаването или възстановяването на такси при внос, с които се облагат суровините, влагани в производството на изнасяния продукт (при което се прави обичайното намаление за отпадъци).

2. В примерния списък от експортни субсидии в приложение I е използвано понятието „суровини, които се влагат в производството на изнасяния продукт“ в букви з) и и). Съгласно буква з) системите за намаляване на косвените данъци може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до освобождаване, опрощаване или отлагане на плащането на кумулативни косвени данъци, дължими на предходен етап, чийто размер превишава размера на тези данъци, с които действително се облагат суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт. Съгласно буква и) схемите за възстановяване може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до опрощаване или възстановяване на такси при внос, чийто размер превишава размера на тези данъци, с които действително се облагат суровините, които се влагат в производството на изнасяния продукт. В двете букви е предвидено, че при констатациите относно влагането на суровини в производството на изнасяния продукт се прави обичайното намаление за отпадъци. Буква и) предвижда и схеми за заместители, когато това е целесъобразно.

3. При проверката дали суровините са вложени в производството на изнасяния продукт, която се извършва като част от разследването във връзка с изравнителното мито съгласно настоящия регламент, Комисията трябва да действа въз основа на следното.

4. Когато се твърди, че дадена схема за намаляване на косвен данък или дадена схема за възстановяване води до субсидия поради прекомерното намаляване или възстановяване на косвените данъци или таксите при внос върху суровини, които са вложени в производството на изнасяния продукт, Комисията обикновено трябва първо да констатира дали правителството на държавата износител има на разположение и прилага система или процедура, посредством която да се потвърди кои суровини са вложени в производството на изнасяния продукт, както и в какви размери. Когато се констатира, че се прилага такава система или процедура, обикновено Комисията трябва след това да провери системата или процедурата, за да констатира дали последната е подходяща, ефективна за планираната цел, както и дали се основава на общоприетите търговски практики в държавата на износ. Комисията може да счете за необходимо да извърши в съответствие с член 26, параграф 2 определени практически проверки, с цел да провери информацията или да се увери, че системата или процедурата се прилага ефективно.

5. Когато не е налице такава система или процедура или тя не е подходяща, или когато е създадена и се счита за подходяща, но се констатира, че не се прилага или не се прилага ефективно, обикновено е необходимо да бъде извършена допълнителна проверка от държавата износител, която

([1]) Суровините, вложени в производствения процес, са физически включени суровини, енергия, горива и нефт, които се използват в производствения процес, както и катализатори, които се влагат в процеса на използването им за добиване на изнасяния продукт.

▼B

да се основава на действително включените суровини, за да се определи дали е направено прекомерно плащане. Ако Комисията счита за необходимо, може да бъде извършена допълнителна проверка в съответствие с точка 4.

6. Комисията обикновено трябва да разглежда суровините като физически включени, ако тези суровини се използват в производствения процес и са физически представени в изнасяния продукт. Не е необходимо дадена суровина да присъства в окончателния продукт в същата форма, в която е въведена в производствения процес.

7. При определянето на размера на дадена суровина, която е вложена в производството на изнасяния продукт, обикновено се взема предвид „обичайното намаление за отпадъци“, като тези отпадъци обикновено се разглеждат като вложени в производството на изнасяния продукт. Понятието „отпадъци“ се отнася до тази част на дадена суровина, която няма независима функция в производствения процес, не е вложена в производството на изнасяния продукт (по причини като неефективност) и не е извлечена, използвана или продавана от същия производител.

8. При определяне дали твърдяното намаление за отпадъци е „обичайно“, Комисията трябва по правило да се съобрази с производствения процес, общия опит на промишлеността в държавата на износ, както и други технически фактори, ако е целесъобразно. Комисията трябва да има предвид, че въпросът дали органите в държавата износител са изчислили разумно размера на отпадъците, е от съществено значение, когато се планира този размер да бъде включен в намалението или опрощаването на данъка или митото.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

НАСОКИ ЗА КОНСТАТИРАНЕ НА СХЕМИ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ЗА ЗАМЕСТИТЕЛИ, КОИТО ПРЕДСТАВЛЯВАТ ЕКСПОРТНИ СУБСИДИИ

I

Схемите за възстановяване може да допускат възстановяването на такси при внос върху суровини, които са вложени в производствения процес на друг продукт, когато износът на този продукт съдържа местни суровини, които имат същото качество и характеристики като тези на вносните суровини. Съгласно приложение I, буква и), схемите за възстановяване за заместители може да представляват експортна субсидия дотолкова, доколкото водят до възстановяване на таксите при вноса, чийто размер превишава размера на таксите при вноса, с които първоначално са обложени вносните суровини, за които се иска възстановяване.

II

При проверката на всяка схема за възстановяване за заместители, която се извършва като част от разследването във връзка с изравнително мито съгласно настоящия регламент, Комисията трябва обичайно да действа въз основа на следното:

1. в приложение I, буква и) е определено, че вносните суровини може да бъдат заместени със суровини от местния пазар в производството на продукт за износ, ако тези суровини са равни по количество и имат еднакво качество и характеристики като вносните суровини, които се заместват. Съществуването на система или процедура за проверка е важно, тъй като дава възможност на правителството на държавата износител да гарантира и докаже, че количеството на суровините, за които се иска възстановяване, не надвишава количеството на сходни изнасяни продукти в каквато и да е форма, както и че не съществува възстановяване на такси при внос, чийто размер превишава размера на първоначалните такси при внос, с които са обложени въпросните вносни суровини;

2. когато се твърди, че схема за възстановяване за заместители води до субсидия, Комисията обикновено трябва първо да определи дали правителството на държавата износител има на разположение и прилага система или процедура за проверка. Когато се констатира, че се прилага такава система или процедура, обикновено Комисията трябва след това да проучи процедурите за проверка, за да констатира дали са подходящи, ефективни за планираната цел, както и дали се основават на общоприетите търговски практики в държавата на износ. Счита се, че няма субсидия, когато е констатирано, че процедурите съответстват на тези критерии и се прилагат ефективно. Комисията може да счете за необходимо да извърши, в съответствие с член 26, параграф 2, определени практически проверки, с цел да провери информацията или да се увери, че процедурите за проверка се прилагат ефективно;

3. когато не са налице процедури за проверка, когато не са подходящи или когато тези процедури са създадени и се считат за подходящи, но е констатирано, че не се прилагат в действителност или не се прилагат ефективно, може да е налице субсидия. В тези случаи е необходимо да бъде извършена допълнителна проверка от държавата износител, която да се основава на съответните реални сделки, за да се определи дали е направено прекомерно плащане. Ако Комисията счита за необходимо, може да бъде извършена допълнителна проверка в съответствие с точка 2;

▼B

4. съществуването на разпоредба относно възстановяване за заместители, съгласно която на износителите се разрешава да избират дадени пратки от вноса, за които да се иска възстановяване, не би следвало само по себе си да се разглежда като предоставяне на субсидия;

5. приема се, че е налице превишение при възстановяването на такси при внос по смисъла на приложение I, буква и), ако правителствата са платили лихва върху средствата, които са възстановени в рамките на системите им за възстановяване, доколкото лихвата е платена в действителност или предстои да бъде платена.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

(Настоящото приложение възпроизвежда приложение 2 към Споразумението за селското стопанство. Всички понятия или изрази, които не са разяснени тук или които не са ясни, следва да се тълкуват в контекста на посоченото споразумение.)

ВЪТРЕШНА ПОДКРЕПА: ОСНОВА ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА НАМАЛЯВАНЕ

1. Мерките за вътрешна подкрепа, за които се иска освобождаване от задълженията за намаляване, изпълняват основното изискване да нямат никакви или в краен случай да имат минимални последици, които нарушават търговията, или въздействия върху производството. Съответно всички мерки, за които се иска освобождаване, следва да отговарят на следните основни критерии:

   а) въпросната подкрепа трябва се предоставя посредством правителствена програма с публични средства (включително приходи, от които правителството се е отказало), която не включва прехвърляне на средства от потребителите; и

   б) въпросната подкрепа не действа като ценова подкрепа на производителите;

   както и на специфичните критерии и условия за отделните политики, изложени по-долу.

Правителствени програми за услуги

2. Общи услуги

   Политиките в тази категория включват разходи (или приходи, от които правителството се е отказало) относно програми, в рамките на които се предоставят услуги или ползи на селското стопанство или селското население. Те не трябва да включват преки плащания за производители или преработватели. Тези програми, които включват, но не са ограничени до следния списък, изпълняват общите критерии в точка 1 и специфичните условия за отделните политики, изложени по-долу:

   а) изследвания, включително общи изследвания, изследвания във връзка с екологични програми и програми за изследвания, отнасящи се за конкретни продукти;

   б) контрол върху вредителите и болестите, включително общи и специфични за продукта мерки за контрол върху вредителите и болестите, като системи за ранно предупреждение, карантина и унищожаване;

   в) услуги по обучение, включващи както обща, така и специализирана подготовка;

   г) консултантски услуги, включително предоставяне на средства за улесняване на предаването на информацията и резултатите от изследванията на производителите и потребителите;

   д) услуги, свързани с инспекция, включващи обща инспекция и инспекция на конкретни продукти за целите на здравеопазването, безопасността, окачествяването и стандартизацията;

   е) услуги, свързани с маркетинга и рекламата, включително пазарна информация, съвети и реклама на конкретни продукти, с изключение на разходи за неуточнени цели, които биха могли да бъдат използвани от продавачите за намаляване на пазарната цена или да доведат до директно икономическо преимущество за купувачите; и

▼B

ж) инфраструктурни услуги, включително: електропреносни мрежи, пътища и други транспортни системи, пазарни и пристанищни съоръжения, водоснабдителни съоръжения, язовирни и отводнителни системи и инфраструктурни съоръжения, свързани с екологични програми. Във всички случаи разходите се насочват само към осигуряването или изграждането на капитални съоръжения и изключват субсидираното предоставяне на съоръжения на място в стопанствата, различни от тези за изграждането на мрежи от общодостъпни обществени съоръжения. Те не включват субсидии за суровини или оперативни разходи или преференциални такси за клиенти.

3. Държавен резерв за целите на продоволственото осигуряване ([1])

Разходите (или приходите, от които правителството се е отказало) във връзка с натрупването и съхраняването на запаси от продукти, съставляващи неразделна част от програма за продоволствено осигуряване, залегнала в националното законодателство. Това може да включва помощ от правителството за съхраняване на продукти, осъществявано от частни лица като част от такава програма.

Обемът и натрупването на тези запаси съответстват на предварително определените цели, които са свързани единствено с продоволственото осигуряване. Процесът на натрупването на запаси и разпределението им е прозрачен от финансова гледна точка. Закупуването на хранителни продукти от правителството се извършва по текущите пазарни цени, а продажбите от запасите за продоволствено осигуряване се извършват по цена, която не е по-ниска от текущата цена на местния пазар за съответния продукт и качество.

4. Вътрешна продоволствена помощ ([2])

Разходи (или приходи, от които правителството се е отказало) относно предоставянето на вътрешна продоволствена помощ на нуждаещи се части на населението.

Необходимите условия за получаване на продоволствената помощ се преценяват по ясно определени критерии, свързани с целите на изхранването. Тази помощ е под формата на пряко отпускане на хранителни продукти на засегнатите или предоставяне на средства, които да позволяват на получателите да закупят хранителни продукти на пазарни или на субсидирани цени. Закупуването на хранителни продукти от правителството се извършва по текущи пазарни цени и финансирането и администрирането на помощта са прозрачни.

5. Преки плащания към производителя

Подкрепата, предоставена чрез преки плащания (или приходи, от които правителството се е отказало, включително плащания в натура) на производители, за които исканото освобождаване от задълженията за намаляване изпълнява основните критерии, изложени в точка 1, както и специфичните критерии, които се прилагат за отделните типове преки плащания, посочени в точки 6—13. В случаите, когато се иска освобождаване от изискването за намаляване за който и да е съществуващ или нов вид пряко плащане, различен от определените в точки 6—13, плащането съответства на критериите, определени в точка 6, букви б)—д), в допълнение към общите критерии, посочени в точка 1.

([1]) За целите на точка 3 от настоящото приложение правителствените програми за формиране на резерви с цел продоволствено осигуряване в развиващите се държави, чието функциониране е прозрачно и се извършва в съответствие с официално публикувани обективни критерии или насоки, се считат за съответстващи на разпоредбите на настоящата точка, включително програмите, при които запасите от хранителни продукти за целите на продоволственото осигуряване се придобиват и освобождават по административно регулирани цени, при условие че разликата между покупната цена и външната референтна цена се взема предвид в СМП.

([2]) За целите на точки 3 и 4 от настоящото приложение, предоставянето на хранителни продукти на субсидирани цени с цел да бъдат посрещнати нуждите от хранителни продукти на бедното население в градски и селски региони на развиващите се държави на регулярна основа при разумни цени, се счита за съответстващо на разпоредбите на настоящата точка.

▼B

6. Необвързана подкрепа за доходи

а) Правото за получаване на тези плащания се определя по ясно зададени показатели, като доход, статут на производител или собственик на земя, използване на факторите или ниво на производството за определен базов период.

б) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана със или не се основава на вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от производителя през която и да е година след базовия период.

в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на цените, както вътрешни, така и международни, прилагани спрямо производство, осъществено през която и да е година след базовия период.

г) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на производствените фактори, прилагани през която и да е година след базовия период.

д) За получаването на тези плащания не се изисква производство.

7. Финансово участие на правителството в програми за застраховане и защита на доходите

а) Необходимите условия на получаване на тези плащания се определят от загубата на доходи, като се вземат предвид само доходите от селско стопанство, които надвишават 30 % от средния брутен доход или неговия еквивалентен нетен доход (с изключение на всички плащания от същите или подобни схеми) през предходния тригодишен период или средния размер за трите години, основан на предходния петгодишен период, като се изключат годините с най-висок и най-нисък доход. Всеки производител, който отговаря на това условие, има право да получи плащанията.

б) Сумата на тези плащания компенсира по-малко от 70 % от загубата на доход на производителя през годината, в която той има право да получи помощта.

в) Сумата на тези плащания зависи единствено от доходите; тя не зависи от вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от производителя; нито от цените, както вътрешни, така и международни, приложими към това производство; или от използваните производствени фактори.

г) Когато даден производител получи през една и съща година плащания съгласно настоящата точка и съгласно точка 8 (помощ при природни бедствия), общата сума на тези плащания е по-ниска от 100 % от общите загуби на производителя.

8. Плащания (извършени пряко или посредством финансирано от правителството участие в схеми за застраховане на селскостопански култури) за помощ при природни бедствия

а) Такива плащания се полагат само след като правителствените органи официално установят, че е настъпило или е в процес природно или друго подобно бедствие (включително епидемии от болести, масово нашествие на вредители, ядрена авария и война на територията на засегнатата държава членка), като плащанията се определят от производствена загуба, която надвишава 30 % от средното производство през предходния тригодишен период или средния размер за трите години, въз основа на предходния петгодишен период, като се изключат годините с най-висока и най-ниска стойност на дохода.

▼B

б) Плащанията в резултат на бедствие се извършват само при загубите на доходи, добитък (включително плащания във връзка с ветеринарното лечение на животни), земя или други производствени фактори, дължащи се на въпросното природно бедствие.

в) Плащанията компенсират не по-голяма от общата стойност на разходите за възстановяване на щетите и при тях не се изискват или посочват видът или количеството на бъдещото производство.

г) Плащанията, извършени по време на бедствие, не превишават нивото, необходимо за предотвратяване или намаляване на по-нататъшни загуби според определението на критерия в буква б).

д) Когато даден производител получи през една и съща година плащания съгласно настоящата точка и съгласно точка 7 (програми за застраховане на доходите и създаване на осигурителна мрежа за доходите), общата сума на тези плащания е по-ниска от 100 % от общите загуби на производителя.

9. Помощ за преструктуриране, предоставяна посредством програми за пенсиониране на производители

а) Необходимите условия за придобиване на право за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно определени критерии в програми, предназначени за улесняване пенсионирането на лица, заети в селскостопанско производство, предназначено за пазара, или тяхното пренасочване към неселскостопанска дейност.

б) Плащанията се правят единствено, при условие че получателите им се оттеглят напълно и завинаги от селскостопанското производство, предназначено за пазара.

10. Помощ за преструктуриране, предоставяна чрез програми за оттегляне на ресурси

а) Необходимите условия за определяне на правото за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно определени критерии в програми, предназначени за извеждането на земя или други ресурси, включително добитък, от селскостопанското производство, предназначено за пазара.

б) Плащанията се правят единствено, при условие че оттеглянето на земя от селскостопанското производство, предназначено за пазара, е за минимален срок от три години, а когато се отнася до добитък — при клането му или окончателното освобождаване от него.

в) При плащанията не се изисква, нито посочва алтернативно използване на земята или другите ресурси, което да предполага производство на селскостопански продукти за пазара.

г) Плащанията не са свързани нито с вида, нито с количеството на производството или с цените, както вътрешни, така и международни, приложими за производството, осъществявано при използване на земята и другите ресурси, оставащи в производството.

11. Подпомагане за структурно приспособяване, осъществявано посредством инвестиционна помощ

а) Необходимите условия за придобиване на правото за получаване на такива плащания се определят въз основа на ясно определени критерии в правителствени програми, които са предназначени да подпомагат финансовото или физическото преструктуриране на дейността на даден производител в отговор на обективно проявени структурни недостатъци. Правото за участие в тези програми може да се основава и на ясно определена правителствена програма за повторната приватизация на селскостопанска земя.

▼B

б) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или основана на вида или обема на производството (включително глави добитък), осъществено от даден производител през която и да е година след базовия период, освен както се предвижда съгласно критерия по буква д).

в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или основана на цените, както вътрешни, така и международни, приложими към производството, осъществено през която и да е година след базовия период.

г) Плащанията се извършват само за периода от време, необходим за реализиране на инвестицията, за която са предоставени.

д) При плащанията не се ограничава, нито по какъвто и да е начин се определя, какви селскостопански продукти да бъдат произвеждани от получателите, освен за да се изиска от тях да не произвеждат даден продукт.

е) Плащанията са ограничени до сумата, необходима като компенсация за структурния недостатък.

12. Плащания в рамките на програми за опазване на околната среда

а) Необходимите условия за такива плащания се определят като част от ясно определена правителствена програма за опазване или съхраняване на околната среда и зависят от изпълнението на конкретни условия съгласно правителствената програма, включително на условия, които са свързани с производствените методи или суровини.

б) Сумата на плащането се ограничава до допълнителните разходи или загубите на доход в резултат на изпълнението на правителствената програма.

13. Плащания по програми за регионална помощ

а) Правото за получаване на тези плащания се ограничава до производители в региони в неравностойно положение. Всеки такъв регион трябва да представлява ясно указана обособена географска област с определим икономически и административен облик, считана за неблагоприятна въз основа на неутрални и обективни критерии, които са ясно установени в законов или подзаконов акт и посочват, че трудностите на региона се дължат на нещо повече от временни обстоятелства.

б) Сумата на тези плащания за дадена година не е свързана или не се основава на вида или обема на производството (включително глави добитък), реализирано от определен производител през която и да е година след базовия период, освен с цел намаляване на това производство.

в) Сумата на тези плащания през дадена година не е свързана или не се основава на цените, както вътрешни, така и международни, приложими към всяко производство, реализирано през която и да е година след базовия период.

г) Плащанията се предоставят само на производители в съответните региони, които имат право на получаването им, но принципно са еднакво достъпни за всички производители в тези региони.

д) Когато са свързани с производствените фактори, плащанията се извършват по прогресивно намаляваща ставка над определено прагово равнище на съответния фактор.

е) Плащанията са ограничени до размера на допълнителните разходи или загубите на доход, свързани с предприемането на селскостопанско производство в посочената област.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ОТМЕНЕНИЯТ РЕГЛАМЕНТ И СПИСЪК НА НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ

Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 93)	
Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 18, 21.1.2014 г., стр. 1)	Единствено точка 18 от приложението

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 597/2009	Настоящият регламент
Членове 1—11	Членове 1—11
Член 12, параграфи 1—4	Член 12, параграфи 1—4
Член 12, параграф 6	Член 12, параграф 5
Членове 13 и 14	Членове 13 и 14
Член 15, параграф 1	Член 15, параграф 1
Член 15, параграф 2, първо изречение	Член 15, параграф 2, първа алинея
Член 15, параграф 2, второ изречение	Член 15, параграф 2, втора алинея
Член 15, параграф 3	Член 15, параграф 3
Членове 16—27	Членове 16—27
Член 28, параграфи 1—4	Член 28, параграфи 1—4
Член 28, параграф 5, първо изречение	Член 28, параграф 5, първа алинея
Член 28, параграф 5, второ изречение	Член 28, параграф 5, втора алинея
Член 28, параграф 6	Член 28, параграф 6
Членове 29—33	Членове 29—33
Член 33a	Член 34
Член 34	Член 35
Член 35	Член 36
Приложения I—IV	Приложения I—IV
Приложение V	—
Приложение VI	—
—	Приложение V
—	Приложение VI